

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **Mgr. R. V. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu** podľa § 14 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. apríla 2015 v Bratislave sťažnosť obvineného Mgr. R. V. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 15. apríla 2015, sp. zn. BB-3T 11/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného Mgr. R. V. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený Mgr. R. V. je na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VI/2 Gv 156/14/1000-122, podanej na Špecializovaný trestný súd 31. marca 2015 obžalovaný zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 15. júna 2014 sa v čase približne o 04.50 hod. v B. na T. ulici X. pokúsil úmyselne usmrtiť poškodeného Ing. M. D., nar. X., a to tým spôsobom, že po tom, ako poškodený s osobným motorovým vozidlom zn. AUDI Q5, šedá metalíza, EČ: B. vyšiel z podzemných garáží pod domom na T. ulici X., kde býva, zo zákruty na ceste vedúcej na P. ulicu prišiel obvinený R. V., ktorý na idúce predmetné vozidlo, v ktorom poškodený sedel, štyrikrát vystrelil, pričom poškodenému spôsobil strelné poranenie, a to jedenkrát zástrel krku vľavo a jedenkrát priestrel krku vľavo, na čo poškodený, aj napriek zraneniam, pokračoval v jazde až na parkovisko na S. ulici v B., napravo od reštaurácie L., kde s vozidlom zastavil, pričom

obvinený R. V. poškodenému Ing. M. D. spôsobil ujmu na zdraví s celkovou dobou liečby v dĺžke trvania 4 mesiace a strelami poškodil osobné motorové vozidlo zn. AUDI Q5, šedá metalíza, EČ: B. a aj osobné motorové vozidlo zn. AUDI A6, modrá metalíza, EČ: B., zaparkované oproti obytnému domu č. X. a následne z miesta činu ušiel.

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 15. apríla 2015, sp. zn. BB-3T 11/2015, rozhodol tak, že:

v bode **I.** výroku rozhodnutia podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku a § 238 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného Mgr. R. V. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a obvineného ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

V bode **II.** podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. väzbu obvineného Mgr. R. V. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásil obvinený Mgr. R. V. do zápisnice o neverejnom zasadnutí sťažnosť.

V písomnom odôvodnení sťažnosti zaslanej prostredníctvom obhajcu uviedol, že nesúhlasí s názorom Špecializovaného trestného súdu, keď v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia argumentoval, že pre závažnosť skutku a z pohľadu hodnotenia osoby obvineného dohľad probačného a mediačného úradníka, ani pri súčasnom uložení najtvrdších obmedzení a opatrení, nemôže nahradiť väzbu. Poukazoval na to, že od spáchania skutku 15. júna 2014 až do 2. októbra 2014 sa nachádzal na slobode ako aj skutočnosť, že poškodený na neho v minulosti viackrát podal trestné oznámenia, z ktorých ani jedno nevedlo k vysloveniu viny. Počas pobytu na slobode žiadnym spôsobom nekontaktoval poškodeného ani členov jeho rodiny, pričom sám poškodený vo svojich výpovediach uviedol, že obvinený sa mu nikdy žiadnym spôsobom nevyhrážal. Tiež uviedol, že v minulosti nikdy nebol trestaný za násilnú trestnú činnosť. Tieto skutočnosti podľa jeho názoru znižujú prípadnú obavu z dokonania skutku, resp. pokračovania v trestnej činnosti.

Argumentoval, že jediným dôkazom, na ktorom je založené podozrenie zo spáchania skutku je výpoveď poškodeného Ing. M. D.. Naproti tomu rozsiahle vyšetrovanie, najmä viac

ako 30 záverov znaleckých skúmaní z rôznych odvetví, toto podozrenie zmiernujú, resp. v niektorých prípadoch ho úplne vylučujú ako páchatel'a. V tejto súvislosti poukazoval na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej objektívnosť posúdenia nesmie byť založená na jednostrannom poukazovaní na jeden existujúci dôkaz bez prihliadnutia na iné zadovážené dôkazy, a to najmä v situácii vznikajúcich rozporov.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku prepustí obvineného na slobodu, alternatívne väzbu nahradí dohľadom probačného a mediačného úradníka spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 1 písm. c/, písm. h/ Trestného poriadku.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Najvyšší súd predovšetkým preskúmal spisový materiál a nezistil žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku, ktoré sa vzťahujú k rozhodovaniu súdu prvého stupňa k dôvodom a okolnostiam ďalšieho trvania väzby po podaní obžaloby na súd.

Súd prvého stupňa postupoval v zmysle ustanovenia § 72 ods. 2 Trestného poriadku, § 79 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, § 238 ods. 3 Trestného poriadku, článku 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a článku 5 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tak isto aj prokurátor podal obžalobu na súd v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 Trestného poriadku, teda v lehote dvadsať pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 4. októbra 2014, sp. zn. Tp 79/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2014, sp. zn. 1 Tost 34/2014, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, pričom väzba u obvineného začala plynúť 2. októbra 2014 o 10.30 hod.

Naposledy bolo o väzbe obvineného rozhodnuté uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 26. februára 2015, sp. zn. Tp 79/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. marca 2015, sp. zn. 6 Tost 7/2015, ktorým bola zamietnutá žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že doposiaľ zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, vykazuje znaky trestných činov a aj naďalej existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal obvinený Mgr. R. V..

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne zdôvodnil, na základe akých záverov trvajú dôvody väzby u obvineného v súčasnosti. Predmetné rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcimi vo veci vydanými rozhodnutiami o väzbe, pričom žiadne podstatné zmeny v uvedených smeroch ani po podaní obžaloby nenastali.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného nie je možné vyhodnocovať jednotlivé dôkazy z hľadiska otázky viny, ale v tomto štádiu konania len z hľadiska existencie istého stupňa dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu. Z tohto pohľadu potom súd hodnotí aj doposiaľ vykonané dôkazy z prípravného konania.

K dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je potrebné zvýrazniť, že tieto majú tiež svoj základ v samotnom charaktere trestnej činnosti, ktorá je obvinenému kladená za vinu a v dôsledku ktorého naďalej pretrváva dôvodná obava, že po prepustení na slobodu by mohol dokonat' skutok, o ktorý sa mal pokúsiť. Túto skutočnosť nie je možné vylúčiť aj vzhľadom na narušený vzťah obvineného k poškodenému a jeho manželke najmä s ohľadom na právoplatné ukončenie sporu o zverenie výchovy maloletého syna obvineného poškodenému a jeho manželke.

V súvislosti s posudzovaním dôvodov preventívnej väzby obvineného najvyšší súd poukazuje nielen na usvedčujúcu výpoveď poškodeného Ing. M. D., ale aj významnú skutočnosť, že nikto okrem poškodeného, jeho manželky a obvineného Mgr. R. V., nemal vedomosť o tom, že v kritický deň v skorých ranných hodinách pôjde poškodený pre svojho vnuka, maloletého O. V..

Vzhľadom na povahu spáchaného skutku, tiež s poukazom na podanú obžalobu ako aj obsah spisového materiálu, je i najvyšší súd toho názoru, že naďalej existuje dôvodná obava, že prepustením na slobodu by obvinený mohol dokonat' skutok, o ktorý sa mal pokúsiť. V podrobnostiach odkazuje na rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 15. apríla 2015, sp. zn. BB-3T 11/2015, s odôvodnením ktorého sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V súvislosti s námietkou obvineného, že bol zadržaný až po 3 mesiacoch od spáchania skutku, najvyšší súd konštatuje, že obvinený Mgr. R. V. bol usvedčovaný z pokusu trestného činu úkladnej vraždy až výpoveďou poškodeného Ing. M. D. zo 17. septembra 2014. Dovtedy poškodený bližšie nekonkretizoval osobu páchatel'a z dôvodu údajnej obavy o svoj život

a život svojej rodiny. Následne po predmetnej výpovedi vyšetrovateľ uznesením z 19. septembra 2014, ČVS: PPZ 572/NKA-PZ-BA-2014 vzniesol obvinenie voči Mgr. V.. Nakoľko obvinený Mgr. V. v tom čase nebol dostupný pre orgány činné v trestnom konaní z dôvodu jeho pobytu v Írsku u priateľky L. V., k jeho zadržaniu došlo až po príchode na Letisko M. R Štefánika v Bratislave dňa 2. októbra 2014 a následne bolo rozhodnuté o jeho vzatí do väzby.

Najvyšší súd sa stotožnil aj so záverom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, že u obvineného nie je možné nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. V danom prípade s prihliadnutím na povahu trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený trestne stíhaný, ani najvyšší súd dohľad mediačného a probačného úradníka nepovažuje za dostatočnú záruku, pretože tento substitučný inštitút neodstraňuje obavu, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, resp. nedokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť obvineného Mgr. R. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. apríla 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová